Kresku

Tallinna Kuristiku Gümnaasium
jaanuar 2010
leht nr. 56
hind: 5 kr

kresku.kuristiku.ee

Kuristiku oma LUMELINN!

Nagu viimasel ajal tavaks saanud, tehti Kuristikus taas kord ajalugu! Kooke küll seekord ei küpsetatud, kuid valmis meisterdati mõne väiksema Eesti asula suurune lumelinn.

Hoolimata tugevatest miinuskraadidest, oli 19. jaanuari pärastlõunal kooli hoov paksult rahvast täis ning nii suured kui ka väikesed särasid rõõmust (või siis olid nad lihtsalt ära külmunud). Aga mis siin imestada – rajamisel oli Kuristiku päris esimene lumelinn ja kõik need lapsed olid sellest osa saamas.

Kella neljaks oli püsti mitmeid eriskummalisi ehitisi: neoonvärvides iglu, suur elevant ja veel suurem kilpkonn, edev spordiauto, sabaga wc ja palju-palju muud.

Mis veel eriti tore - lastele olid appi tulnud ka mõned lapsevanemad, kes aitasid lastel suurtest ja kõvadest lumehunnikutest taieseid vormida. Praeguseks on lumelinnast saanud pisemate kuristiklaste jaoks mõnus kohtumispaik: küsimusele "Kus me pärast kooli kohtume?" kõlab vastuseks: "Lumelinnas!"

Kõik, kes ei ole rajatud linna vahel veel jalutamas käinud – tehke seda kindlasti. Naeratus tuleb näole ning tekib isu midagi ise lumest valmis meisterdada.

Peatoimetaja veerg

Õues paugub pakane ning koolimajas intriigid. Välisuksed keerati lukku, vahetunnis väga kõva häälega rääkida enam ei tohi, õpetajate suitsuruum pandi kinni. Õues on miinus kakskümmend kraadi külma.

Viimastel kuudel on kahtlemata kõige rohkem meie meeli köitnud – mis seal salata – lukus välisuksed. Paljudes tekitas viimati mainitu viha ja raevu – kust võtab kool õiguse eirata põhiseadust ning piirata meie liikumisvabadust? Miks ei või mina, täisealine, minna vahetunni ajal kooliterritooriumilt välja putkasse burgerit sööma? Asi sai täisintriigi mõõtmed ilmselt hetkel, mil info meediasse lekkis.

Miks siis need uksed ikkagi lukku pandi? Nii palju kui on inimesi, nii palju on ka arvamusi. Kahjuks kõik need lehe vahele ära ei mahu - sellepärast leiate selle teema „Poolt ja vastu“ rubriigist.

Päevakorras on kindlasti olnud ka uued sisekorra eeskirjad. Mis siin imestada – meid, õpilasi, puudutavad need ju kõige rohkem. Kresku ajakirjanike Siiride kriitika uute seaduste vastu leiad samuti selle lehe vahelt.

Minu lemmik artikkel selles lehes on aga söökla kohta. Õpetajate arusaamine oma õigustest sööklas ei ole päris õige ning järgmine kord, kui mõni õpetaja teist järjekorras mööda trügib, koputage talle õlale, naeratage ning öelge: „Järjekorra lõppu, palun!“

Ma loodan, et teine poolaasta möödub rahumeelsemalt. Et ilmad lähevad soojemaks, õpetajad mõistvamaks, õpilased rõõmsamaks. Proovime hoiduda ebavajalikust ning keskenduda olulisimale – õppimisele. Ja õppimine võiks olla õpetaja ja õpilase vaheline meeldiv koostöö.

Kordaläinud poolaasta

Õpilasesinduse tegemised on täies hoos.

Annika

“Noorus on aeg rännata maailma ühest otsast teise nii mõttes kui ka tegelikkuses; järele proovida erinevate rahvaste kombeid; kuulata, kuidas kell südaöötundi lööb; näha päikesetõusu nii linnas kui ka maal; taassünni kaudu muutuda; vaielda ja targutada; kirjutada kohmakaid värsse; joosta terve miil, et tulekahju näha, ning oodata päev otsa teatris, et aplodeerida “Hernanile”.”
Robert Louis Stevenson

Mis on õigupoolest õpilasesindus?
Tallinna Kuristiku Gümnaasiumi õpilasesindus koosneb peamiselt gümnasistidest, kuid leidub ka väga agaraid põhikooliõpilasi, nagu näiteks Elise, Gabriel ja Krister. Meie ülesandeks on õpilaste esindamine nii klassi, kooli kui ka riiklikul tasandil. Aitame ka koolil üritusi korraldada. Mitte ainult diskod ja peod, vaid ka filmiõhtud, võimlemispidu ja sõbrapäev. Tegevusringkond on suur ja lai.

Mida oleme korda saatnud?
ÕE aitas esimesel poolaastal korraldada juubelinädalat, jalgpalliturniiri, filmiõhtut, lastekodu toetamise projekti, võimlemispidu ja palju muudki. Tuleval aastal sooviksime korraldada peale traditsiooniliste sündmuste ka üritusi ainult ÕE-katele, et töötaksime maksimaalselt toimiva meeskonnana.

Eelmise poolaasta viimane õpilasesinduse korraldatud üritus oli filmiõhtu. Vaadatavaks filmiks oli “Neljad jõulud”. Filmi vaatamist alustati veidike pärast kuut ning üritus lõppes pool kaheksa. Osalejaid oli üle ootuste palju. Väga palju oli osavõtjaid põhikoolist. Õhkkond oli väga mõnus ja koolikino möödus ilma suurema kärata.

4. detsembril käisid õpilasesindajad kohtumas direktori ja õppealajuhatajaga. Rohkem kui tund aega räägiti erinevatest kooli puudutavatest valupunktidest, suurimateks probleemideks osutusid kooli välisukse lukustamine koolipäeval ja vahetundide ajal suitsetamine. Koos püüti leida lahendusi.

Mis saab edasi?
ÕE töö jätkub, ega me seda 2010. aasta saabumise tõttu ometi lõpeta! Uuel poolaastal vajavad korraldamist sõbrapäeva, vabariigi aastapäeva, naistepäeva ja emadepäeva pidustused ning ka laialt teadatuntud Kuristiku moeshow.

Keda sooviks ÕE tänada?
Õpilasesindusest sooviksin esile tuua 11.a õpilast Sander Leinbergi, kes korraldas koos abilistega vägagi menuka jalgpalliturniiri. Samas leidus tal aega tegeleda ka muude ÕE asjadega. Veel sooviksin esile tuua Kätlyn Metsmaad, Henry Russi ja Elise Olti, kes on kõik ka ÕE juhatuse liikmed ja selle poole aastaga väga tubli töö ära teinud. Suur aitäh kogu meeskonnale!

ÕE koosseis soovib Teile ilusat uue aasta algust ning kui tunned, et sul on tahtmist ja julgust ning aega, siis tule veeda see

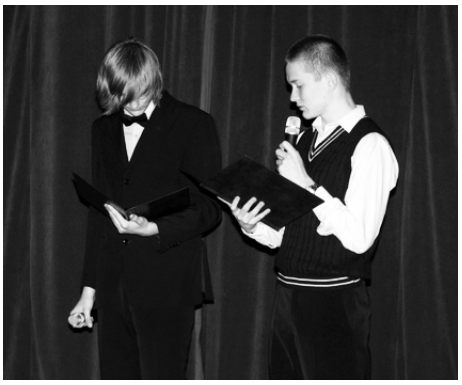

Kresku toimetus

Peatoimetaja: Kätlyn Metsmaa
Küljendajad: Tarmo Luugus, Rene Iliste
Fotograaf: Henry Russ
Sport: Taniel Sildam
Tupsu: Erika Krusman, Jana Savisko, Elis Kikas
Sõbrad: Aivar Metsaveer, Priit Ratassepp

Selles numbris lõid kaasa:
Niina Kaneva, Elise Olt, Birgit Anvelt, Melissa Mazurtšak, Helen Aaver, Siiri Taal, Siiri Nilsk, Mirell Kurgi, Kristjan Tüvi, Annika Ojasild, Kristina Jürmann, Priit Pinta, Annabel Kongi, Leore Lisann Klõsheiko

Veerandsada aastat Kuristikku

Juubelinädal pani mõtlema meie kooli minevikule, olevikule ja tulevikule.

Kätlyn

Novembri alguses, koos esimeste külmade talvetuultega, pidas Kuristiku kool oma 25. sünnipäeva. Pidu kestis terve nädala ning tegemist jätkus kõigile.

Koolibändi solistid juubelipeol esinemas.

Juubelinädal sai hoo sisse esmaspäeval, mil toimus plakatite joonistamise võistlus ning klasside kaunistamine. Kõik 28 klassiruumi said uue näo.

Teisipäeva hommikuks oli enamikul kuristiklastel juba sünnipäeva tunne sees ning käes oli aeg demonsteerida oma teadmisi kooli kohta. Kristi (huvijuht, toim.) koostatud viktoriinis leidus küsimusi igalt poolt – mitu tükki kriiti kulub meie koolis ühe aasta jooksul, mis marki autodega sõidavad direktor ja õppelajuhataja (lisapunkte sai numbrimärgi teadmise eest), mitu trepiastet on peauste juurest valvelauani, kus on kooli kõige kuumem koht jne.

Kolmapäev oli vast juubelinädala kõige erilisem päev. Võib vist isegi öelda, et tehti ajalugu. Kolmanda tunni alguseks oli aulasse kokku toodud 28 küpsisetorti, mis kokku moodustasid suurelt "Tallinna Kuristiku Gümnaasium 25". Uudistajaid oli palju, kuid viienda tunni ajal oli klassides koogisööjaid ilmselt veelgi rohkem. Tortide kohta oli kuulda ainult kiidusõnu ning kõigil olid päeva lõpus näod naerul.

Neljapäeval kella viie ajal õhtul täitus aula hetkega pisikeste kiljuvate õpilastega, kes muusika saatel ringi hüppasid. Kella kuueks jõudsid kohale ka põhikooli ning gümnaasiumiõpilased ning poole tunni pärast astus lavale koolibänd. Oma teise kontserdi andnud kollektiiv suutis publiku mõnusalt üles kütta ning nii mõnigi karjus peale bändi lavalt lahkumist kõva häälega korrata, korrata. Kõige rohkem hoos olid sel õhtul Priidu nimelised härrad, kellest üks kargas lavale ja kutsus rahvast endaga kaasa jämmima, teine aga tegi eriskummalisi tantsuliigutusi saali keskel.

Reede hommikul korrati koolimaja ees juba pikaajalist traditsiooni – lauldi oma kallile koolimajale sünnipäevalaulu. Rahvast oli palju, külma vastu pakuti kuuma teed, rebased lõid tantsu ning kõnet pidasid haridusameti esindaja ning kooli direktor.

Juubelinädala suurim üritus oli laupäeval peetud vilistlaspidu. Seda organiseeriti juba kuid ning peaks ütlema, et vaev tasus ennast ära. Hakkama saadi suurejoonelise kontsert-aktusega, kus esinesid rahvatantsijad, erinevad koorid ning võimlejad. Endistele õpetajatele kaeti banketilaud, millest mööda kõndides tekkis kimbatus nii mõnelegi asjale sõrmed taha ajada. Peale pidulikku osa ootasid kõik õpetajad oma endisi õpilasi klassiruumidesse, kus meenutati koos möödunud kooliaegu ning räägiti ka olevikust-tulevikust. Korraldajate suureks rõõmuks olid kohal ka I lennu vilistlased!

Kuristiku 25. juubeli võib kindlasti kordaläinuks lugeda. Sellega olid rahul nii õpilased, kelle kiidusõnu maja peal kuulda oli, õpetajad, kes olid õnnelikud, et tunde ära ei jäänud ja said uute osadega edasi minna, ning kohe kindlasti ka vilistlased, kes pärast pidu erinevates internetifoorumites üksmeelselt kiitsid meeldejäävat laupäeva õhtut.

Õpetajate ühendkoor juubelipeol.

Ideaalne olukord vahetunnis vastavalt sisekorra eeskirjadele.

Vabaduse piirangud: sõna õpilastel

Vahetunnis vedelege kõik vaikselt põrandal.

Siivid

Sel aastal, nagu me juba teame, saabus meie kooli uus direktor. Direktorite ülesanne on kujundada kool oma meele järgi ja muuta sealhulgas ka sisekorrareegleid. Alati tekitavad uued asjad inimestes kahesuguseid arvamusi. Nii on ka uute reeglitega. Mida siis arvame meie, õpilased, nendest reeglitest?

3.5. Õpilane käitub vahetunni ajal viisakalt ning ei lärma.
Vahetund on ainuke võimalus puberteedieas olevatel noorukitel end välja elada. Kui sõnakuulelikud õpilased reegleid järgides tundides vaikivad, siis vahetund peaks olema see aeg, kui nad saavad oma emotsioone ja tundeid väljendada. Seega peaks olema see reegel väheke leebem. Ja tahaks näha, kuidas seda reeglit väikeste poolel rakendatakse!

8.2. Õpilane tuleb kooli vähemalt 5 minutit enne tundide algust.
Protest! See peaks olema iga õpilase enda teha, et ta jõuaks tundi õigeaegselt kohale. Kui tema võimed on nii arenenud, et ta suudab ka ühe minutiga garderoobis valmis saada, siis miks peaks ta varem kohale tulema. Neli minutit on väga hinnaline uneaeg.

9.7. Mobiiltelefonid, pleierid, MP3-mängijad ja teised heli ja pildi salvestusvahendid peavad olema tundide ajal välja lülitatud või hääletul režiimil ja koolikotis. Kui õpilane ei järgi antud korraldust, on õpetajal õigus esemed konfiskeerida, tuua juhtkonna juurde hoiule ja need tagastatakse vanemale.
Enamik õpilasi kannab oma mobiile taskutes, sest see on kõige turvalisem koht. Meie koolis küll selliseid asju juhtunud pole, kuid paljudes koolids on esinenud juhtumeid, kus varastatakse kaasõpilaste kottidest isiklikke asju ja tehnikaseadmeid.

9.4. Tunni alustamisel ja külalise sisenemisel seisab õpilane püsti, kui õpetaja ei otsusta teisiti.
On täiesti kindel, et väga paljudes tundides seda reeglit ei täideta, kuid kutsume õpilasi üles seda tegema. Eelmainitu on tegelikult hea reegel, kuna see on viisakusavaldus õpetajale ja õpilased mõistavad, et nüüd on tund alanud.

11.5. Õpetajaid toitlustatakse nii sööklas kui puhvetis õpilastega samas järjekorras.
Tundub, et õpetajad on mässumeelsed, kuna see reegel on unustuste hõlma jäänud või seda lihtsalt ignoreeritakse. Häbi teile!

11.12. Puhvetit võib õpilane kasutada kõikidel vahetundidel.
Tekib küsimus: Kas tõesti? On ju puhvet pidevalt kinni, seda eriti pärast kuuendat tundi. Mõned õpilased on kohustatud koolis pikemalt viibima ja ka nendel on vajadus oma nälga kustutada.

11.14. Õpilane võib tasuta piima juua soovitavalt oma söögivahetunni ajal.
Enam ei või piima ka juua või? Täielik

ebaõiglus! Õpetajad suvatsevad tunni ajal lurinal kohvi juua ja meil pole isegi vahetundidel piimajoomisõigust. Veel kord häbi!

12.5. Õpilased võtavad kooli sisenemisel mütsi või kapuutsi peast.
Täiesti õige! Pole siin mingit getot! Milleks varjata oma rasvaseid juukseid, kui neid võib ka pesta?

Valik riietusetiketist. Välja on toodud pidulikul puhul nõutav stiil.
a) noormeestel soovitatavalt tume ülikond või viigipüksid, valge või ühevärviline särk, soovitavalt lips. Pidulikel üritustel kantakse alati kingi.
Miks võivad noormehed ainult tumedaid ülikondi kanda. Tänapäeval on ülikondade kandmine niigi harv nähtus, milleks siis seda piirata? Nii kaua, kuni see ei mõjuta teiste arvamust noorte härraste orientatsioonist, võiks ju kanda ka mitmevärvilisi särke.

b) neidudel tume seelik, kostüüm või kleit, valge või hele pluus. Soovi korral tagasihoidlikud aksessuaarid. Pidulikel üritustel kantakse alati kingi.
Kiidame heaks. Teksakultuur muutub vahel igavaks. Lisaks näevad kõik naised niimoodi naiselikumad välja. Kuid vaidleme vastu mõttele „tagasihoidlikud aksessuaarid" . Kus mujal kanda oma kaunimaid ehteid, kui mitte pidupäeval.

Arvutiklassi siseeeskirjad:
Arvutiklassis viibimine on lubatud ainult koolitöötaja nõusolekul.
Jääb mulje, et hetkel rikume seda (palume selle reegli rikkumise eest meid mitte karistada. Teeme seda ju kooli ajalehe hüvanguks. Täname teid mõistva suhtumise eest!).

Kehalise kasvatuse sisekord:
Riietusruumi uks lukustatakse koos tunnikellaga.
Vähemalt 9.r klass lastakse alles tunnikellaga riietusruumidesse. Kuid see pole veel kõik: riietumise jaoks jäetakse meile (tüdrukutele) koguni poolteist minutit aega. Tuleb ju selle ajaga eemaldada aksessuaarid, riided ning asendada need uutega, juuksed tuleb kinni panna ning valmistuda vaimselt tunniks.

Palusime ka oma anonüümsetel klassikaaslastel arvamust avaldada. 100% küsitletud poistest pidasid liiga ahistavaks kooliuste lukus hoidmist. Põhjuseks polnud ainult nikotiinisõltuvus, vaid hoopiski vanglatunne. Oleme ju siiski koolimajas. Samuti toodi välja, et mõni soovib käia kodus söömas. Soovitakse ka oma fekaale väljutada kodustes tingimustes. Üks meessoo esindaja lisas veel, et sööklas pakutakse liialt vähe toidupoolist ning õpetajad võiks hoolikamalt jälgida järjekordades trügijaid.

Tüdrukute arvamus niivõrd ei ühtinud. Pakuti välja, et neoonriiete kandmise suhtes võiks olla leebemad. Igaühel on õigus ise endale riidevärvi valida. Talongide ettenäitamine on küll nõme, aga see-eest vajalik. Meie kooli plussiks peeti seda, et me võime koridori põrandatel vedeleda. Vaid üks tüdruk pidas häirivaks seda, et kooliuksed vahetunnis on kinni.

Hoolimata sellest, kas eeskirjad meile meeldivad või mitte, peame nendest alates kolmandast õppeveerandist kinni pidama.

Kommenteerib Marika Kundla

Miks hakati koostama uut kodukorda?
Uut kooli kodukorda oli vaja juba ammu, sest Kuristiku senine kodukord oli ebapiisav, üldsõnaline ning pigem konspekt kodukorrast kui vastav dokument ise. Põhjus oli muidugi ka selles, et erinevate juhtumite puhul oleks millestki konkreetsest lähtuda, mis oleks ühtviisi tuttav kõigile kooli inimestele, mitte ei tuleks iga sündmust uutmoodi lahendada.

Millest lähtuti uute reeglite koostamisel?
Reeglite koostamisel võeti aluseks põhimõte, et milleks leiutada jalgratast, kui see on juba olemas. Eelmise õppeaasta lõpus tutvusime erinevate Tallinna koolide kodukordadega, arutasime juhtkonnas, milline võiks meie kooli kodukord olla, ning esialgu panime kokku erinevate koolide kodukordadest meie kooli jaoks olulisimad punktid. Kuna selline kodukord polnud aga eriti süsteemne, võtsime aluseks Gustav Adolfi Gümnaasiumi kodukorra, kuhu lisasime meie jaoks vajalikke punkte ning eemaldasime sealt need, mida meie kool või meie kooli õpilased ilmselt täita ei suuda.

Milline oli sisekorra eeskirjade valmimise protsess? Kes olid sellega seotud? Kelle arvamust arvestati?
Protsess oli päris pikk ning juhtkonnal oli asjadest alati pidev ülevaade. Esilagu arutati suuremas ringis kodukorda õpetajate ümarlaual, kus tehti esmased muudatusettepanekud. Seejärel oli õpetajatel aega kogu teemat veel analüüsida ning saata ettepanekuid ka meili teel. Kui õpetajad olid omad muudatused teinud, siis oli kord õpilaste käes. Kõik klassid said klassijuhatajatunnis asja analüüsida ning teha omapoolseid ettepanekuid. Ettepanekuid oli gümnaasiumiosas rohkem kui põhikooliosas, kuid kõiki ettepanekuid siiski kodukorda sisse ei pandud. Palju oli ka vastukäivaid ettepanekuid (eelkõige seoses pesemisega peale kehalist kasvatust), seega lähtuti lõpuks ikkagi sellest, millest on koolil kui õppe- ja kasvatusasutusel ja õpilastel endal kõige rohkem kasu. Pärast õpilaste ettepanekute sisseviimist oli veel kord võimalus teha omapoolseid ettepanekuid õpetajatel ja juhtkonnal ning siis pandigi kodukord lukku.

Mis edasi? Kuidas jätkub töö sisekorra eeskirjadega, kuidas need kõigile kättesaadavaks tehakse?
Nüüd on meil korralik kodukord olemas, mis võib-olla ei ole veel ideaalne, kuid on eelmisest oluliselt parem ning põhjalikum. Edaspidi tuleb kodukord alati enne kooli sisseastumist või uue kooliaasta alguses läbi lugeda ning seda ka allkirjaga kinnitada, et oled nõus kõike täitma. Samuti annavad algklassidesse tulijate vanemad allkirja, et nad teavad, kuidas meie koolis erinevates olukordades käitutakse ning millised on õpilaste õigused ja kohustused. Kodukord peab kõigile olema kättesaadav meie kooli koduleheküljel.

Stiilikirev võimlemispidu

Spordipäeval karati kitse, tehti tai chi-d ja keerutati jalga.

Melissa ja Kristjan

Aasta suursündmus, Kuristiku võimlemispidu (jõulude kõrval muidugi teisel kohal) on selleks korraks läbi. Nagu igal aastal olid emotsioonid suured - kellel positiivsed, kellel hüperpositiivsed.

Poiste spordipäev möödus, sarnaselt eelmiste aastatega, mitmete jõu- ja ilunumbritega. Harjutusi tehti rööbaspuudel, kangil ja hobusel ning kõige selle hindajateks olid kehalise kasvatuse õpetajad, mõned väljavalitud õpilased ja ka meie direktor. Lisaks kõigele sellele toimus väikeses saalis ka veel kangi ja sangpommi tõstmine.

Osavõtjaid oli seekord üpriski palju. Sinine saal oli paksult rahvast täis ja mõni pidi ikka mõnda aega ootama, enne kui enda harjutust kohtunikele näidata sai. Palju oli ka neid, kes niisama harjutusi jälgisid või sõpradega juttu rääkisid. Väikses saalis oli aktiivsus tagasihoidlikum. Eks kindlasti oli peamine põhjus just see, et seal toimuvad alad nõudsid tugevamat füüsilist jõudu. Toimus ka klassidevaheline teatejooks, mida paljud küll erinevad tõsidusega võtsid, kuid mis siiski väikest kontrasti lisas.

Enne trall, siis tants

Tants ja trall, nagu Kuristikus kombeks, sai alguse tralliga. Tüdrukutel hobune, akrobaatika ja poom. Aulas jätkati kohustuslike kavadega, mille teemaks sel aastal oli tai-chi. Iga kuristiklane peab oskama õigesti hingata ja energiat suunata! Kui lava oli soojaks võimeldud, sai alata omaloominguliste kavade imeline tunnike (kaks-kolm).

Esmalt said lavale astuda nooremate klasside esindajad. Nende kavad on alati lõbusad ja neid on lust vaadata. Meeldejäävaim oli kaheksandike kava, kus tüdrukutel olid peas jõuluteemalised päkapikumütsid ja käes maikeljäksonlikud kindad, mis olid vahvad lisandid. Kindad sillerdasid valguse käes ja see tegi vaatepildi eriti nauditavaks. Võidukava autorid väärivad samuti aplausi teemarohkese ja teistsuguse lähenemise eest.

Pidu saigi alata!

Aga kõige oodatum osa talvisest spordipäevast on kindlasti gümnaasiumi etteasted. Südamed olid rinnus puperdamas ja ootusärevus maksimumi peal. Gümnaasiumi kollektiive oli vaid kuus, sealhulgas ka 12.a klassi rühm, kes võistlusest osa ei võtnud, kuid andis siiski kihvti sõu. Kolmanda koha pälvisid meie noored ja andekad hiphopi tüdrukud Mariliis, Krista ja Helen. Nagu ka eelmisel aastal, oli nende kava eriti võimas. Nende muusikavalik oli viimasepeal (supermario!) ja liigutused veelgi paremad.

Auhinnalise teise koha omanikud olid tsirkusepliksid 12.c klassist. Kuidas saavad ühed tüdrukud nii painduvad olla!? Veel üks müsteerium, mille üle pead murda.

Esikoha esituse kohta võib öelda, et kindlasti jäi see muusika tükiks ajaks kõrvu kumisema. Vene rahvalaul segamini eesti „tantsumuusikaga“ – imeline kombinatsioon. See oli väga energiline ja kaasahaarav number, kus põhiroll oli kostüümidel. Vestides eesti poisid, kellel käevangus kaunites seelikutes tüdrukud, ning nende vastas läikivates pluusides vene mehed, kelle kõrval suurtes kleitides, imepäraste tanude ning veripunaste musidega neiud.

Talvine spordipäev on tõesti kõige toredam üritus meie kallis koolikeses. Ja jällegi õnnestus see üritus üliedukalt läbi viia – publik oli rahul, esinejad veel rohkem.

Välisuksed vahetundide ajaks lukku?

POOLT

Direktor Raino Liblik

Olen põhimõtteliselt selle poolt, et kooli peauks võiks vahetundide ajal lukus olla, vähemalt teisel ja kolmandal veerandil. Õpilased käivad vahetundide ajal väljas vaid selleks, et rahuldada oma nikotiininälga või osta putkast ebatervislikku hamburgerit. Õpilased võiksid rohkem väärtustada enda ja kaasõpilaste tervist. Varem või hiljem tulevad ebatervisliku eluviisi tagajärjed nähtavale.

Väljas käiakse vahetusjalanõudega ja koolimajja tuuakse pori, mis teeb sisejalatsite kandmise täiesti mõttetuks. Samuti minnakse välja ka ilma üleriieteta ja seetõttu võib õpilane oma tervist veelgi kahjustada. Samuti hoiavad lukus uksed ära ka koolile ohtlikud isikud.

Kui koolimaja uks oleks lukus, ei saaks õpilased lahkuda ilma põhjuseta, mis omakorda vähendaks nii õpetajate kui ka õpilaste probleeme. Juhul, kui on vaja varem ära minna, tuleb esitada valvurile klassijuhataja kirjalik nõusolek.

Kooli sisekorra eeskirjades on öeldud, et põhikooliõpilastel on keelatud vahetundide ajal välja minna, kuid sellegipoolest minnakse õue. Kui noored ei pea kinni seadustest, siis tuleb kasutusele võtta mingid meetmed, et lõpuks asi kohale jõuaks. Kool peab ju tagama õpilaste turvalisuse ja heaolu.

Neljandal veerandil, kui on soojad ilmad, miks mitte veeta vahetundi kooli territoorimil, näiteks kuskil rohu peal. Kuid sellist vabadust ei tohi kuritarvitada – hilineda tundi, lahkuda põhjuseta.

VASTU

Kristina

Juba mõte lukus ustest tekitab hirmuvärinaid – oleks nagu vanglas. Esmapilgul tundub, et tegu on lausa inimese põhiõiguste rikkumisega.

Kui eeskirjades on kirjas, et põhikooliõpilased ei tohi lahkuda, siis miks karistada selle pärast tervet kooli? Tuleb välja, et kui õpilane tuleb näiteks kolmanda tunni ajal kooli, siis ta nii lihtsalt enam sisse ei saa. Kui on vaja hommikul arsti juures käia (me ju kõik teame, et õhtuseid aegu on peaaegu et võimatu saada), ei jõua päris teise tunni alguseks ja oleks vaja ülejäänud tunnid kohal olla - kas siis peab kogu päeva puuduma, sest uksed on lukus ja valvurit pole juures?

Juhul, kui õpilane ei leia oma klassijuhatajat, et saada allkiri koolist ära saamiseks, mis siis tuleb teha? Pole just erilist soovi öelda direktorile või õppealajuhatajale isiklikke põhjuseid, miks on vaja puududa mõnest tunnist.

Suitsetajate sõltuvust on üsna raske muuta ja kui uksed on ka lukus, siis hakataksegi ilmselt otsima uusi kohti, kus tossutada, näiteks WC'd. Ma ei imesta, kui varsti hakkab tualettruumidest paksu suitsu tulema. Koolis suitsetamine on ohtlikum kui väljas, sest kui visata koni prügikasti, võib tekkida tulekahju. Saan aru, et alaealistel on keelatud suitsetada, kuid 18-aastastele gümnasistidele on see lubatud.

Kui hilinetakse tundi, sest käiakse vahetundide ajal suitsetamas, siis tuleks õpilast trahvida käskkirjaga, mitte tervet kooli lukus ustega. Selline meetod ei too kaasa midagi head, pigem just vastupidist.

Uue süsteemi rakendamisel oleks tulnud mõelda ka sellele, kuidas tagada selle normaalne toimimine. Esiteks pole meil valvurit, kes pidevalt välisukse juures viibiks ja operatiivselt ust avada saaks. Teiseks on igavene jama tõenditega - olen kuulnud, et neid on juba võltsitud.

Titaanide heitlus kümnevõistluses

Lahinguväljal näeme, Kristi ja Aivar!

Kathyn

Me kõik teame väga hästi, millise suurepärase tiimi moodustavad huvijuht Kristi ja infojuht Aivar (muidugi on neil veel vaja ka pisikest jüngrite armeed, kes juhtmeid teibiks ja pärast koristaks). Kuidas saavad nad hakkama, olles teineteise rivaalid? Me lihtsalt pidime selle järele uurima ja korraldama Kuristiku ajaloo suursuguseima (loe: esimese) kümnevõistluse!

Soojendusdressid seljast heidetud, algas võistlus. Esimeseks alaks oli 54-tükilise pusle kokkupanek. Pealtnäha lihtsana tunduv ülesanne polnudki teab mis lihtne. Mõlemad võistlejad kurtsid, et kõige raskem oli pusletükke õiget pidi pöörata. Ometigi said mõlemad pusled kokku ning esimese ala järel juhtis Aivar (tema ajaks oli 7 min ja 30 sek).

Järgmine ala pani proovile osalejate mälu. Näitasime neile 20 pilti kooli galeriist ning palusime neil nimetada, mis sündmusega on tegemist ja mis aastal see aset leidis. Hädaldamist ja ohkimist oli palju. Pilte püüti tuvastada aknast paistvate ilmastikuolude, lendude lõpetamisaastate ning klassijuhatajate, inimeste kehakaalu ja pikkuse järgi.

Kolmandaks alaks meie kümnevõistluses oli mullitajaga mullide puhumine. Nii Aivaril kui Kristil oli kolm katset ning eesmärk oli puhuda võimalikult suur mull. Oli kohe näha, et see on Aivari ala.

Siis oli käes aeg füüsiliselt kõige raskema ülesande jaoks – viis naela tuli haamriga puutüki sisse lüüa. Härrasmehelikult andis Aivar Kristile suurema haamri (kas siis sellepärast, et tal lihtsam lüüa oleks, või siis lootuses, et Kristi seda tõsta ei jaksa) ning sellega koos ka võidu.

Oh keeruta, lennuta...

Aivar tegi eelmise ülesande kaotuse kohe tasa – rahvariidevöö ümber piha keerutamine tuli tal välja 4 sekundit kiiremini kui Kristil. Ilmselt oli ta sellest alast haisu ninna saanud ning kodus enne harjutanud...

Kui paras võistlusvaim juba sees oli ja pinged kerkima hakkasid, võtsime ette kogu võistluse kõige peadmurdvama ala. Kahe minuti jooksul tuli kokku panna võimalikult suur osa ruubikukuubikust. Aivar suutis ühe külje peale kokku panna 5 kollast ruudukest ning Kristi 8 sinist. Selle ala eest punkt Kristile.

Et kõigil kõhud juba tühjad olid, testisime me kahe osaleja maitsemeeli. Kumbki sai (silmad kinni seotud) maitsta kolme erinevat sööki ning pidi ära tundma, millega on tegu. Rikkaliku söögilaua, mille komponendid ulatusid kuivatatud aprikoosist kohukeseni, tundmisel näitasid mõlemad üles suurepärast osavust ning kumbki sai oma punktitabloole ühe punkti juurde. Kaheksas ala oli otseselt seotud meie sportliku ürituse toimumise kohaga – kumbki osaleja pidi võimalikult kiiresti tööle panema kuus arvutit. Et aga asja huvitavamaks teha, tõmbasime me enne võistlusmängude algust paaril arvutil juhtmed tagant ära. Siin ilmselt ei teki küsimustki – see oli Aivari ala. Enda arvutid kõik tööle saanud, tõttas ta appi oma konkurendile. Ilmselt lihtsalt sel- leks, et veenduda, et kõik ikka korralikult ühendatud saaks.

2+2= ... 6?

Finišijoont juba silme ees nähes oli aeg oma arvutamisoskused tööle panna. Valdav osa meist on ilmselt arvutitunnis sundkorras lehel miksike.ee oma matemaatilisi võimeid tõestama pidanud – nüüd oli Aivari ja Kristi kord seda teha (jah, see oli omamoodi kättemaks). Punktiseis kiskus enne viimast ala pingeliseks.

Kümnendaks ehk viimaseks alaks oli midagi, mis on nii Aivarile kui ka Kristile väga-väga tuttav. 5 minuti jooksul pidid nad ära täitma projektitaotluse ankeedi. Etteantud teemaks oli sõbrapäev. Me küll alguses mõtlesime, et selle ülesande eest saab punkti see, kelle projekt ka päriselt läbi läheb ning raha toob, aga me loobusime sellest – puhtalt aja kokkuhoiu mõttes.

Kuna aga projektid olid niivõrd erinevad ja head ning me ei suutnud kellegi kasuks otsustada, leppisime me viimase ala punktide osas kokku viigi. Ja nüüd oli aeg kõigi alade punktid kokku liita.

Kes siis võitis!?
Paluks trummipõrinat! Kümnevõistluse väärika esimese koha saavutas napi eduga... krutime natukene põnevust veel üles... Aivar! Auhinnaks saab ta Kresku poolaasta tellimuse, võistlusel kasutusel olnud mullitaja ning auväärse meistritiitli. Palju õnne ka väärika teise koha puhul Kristile (auhindu meil kahjuks enam pole, sest masu on oma töö teinud).

Häda õpetajate söögivahetunniga

Kõik õpetajad ei tunne kooli sisekorra eeskirju.

Tim

Kõik me oleme seisnud pikas söögijärjekorras, oodanud, millal me juba oma kaua igatsetud toidu saame. Sabas seismise ajal on nii mõnigi õpetaja nii minust kui ka sinust mööda läinud, suure särava naeratusega oma toidu eelisjärekorras kätte saanud ja sööma hakanud.

Kõige naljakam on see, et mõned õpetajad ei esita sööklatädidele mingisugust talongi ega maksa ka sularahas – olen seda mitu korda näinud. Julgen väita, et see on õpilaste ja miks mitte ka korralike õpetajate suhtes ebaaus – just sellepärast tekkiski mõte uurida, mille alusel saavad õpetajad süüa, kui palju nad maksavad talongide eest, kui nad seda üldse teevad, ja kas neil on tõesti olemas eriline luba teistest ette trügida?

Niisiis, rääkisin mitme õpetajaga ja vastused olid väga erinevad. Mainin kohe ära, et turvalisuse mõttes ei hakka ma nimetama ühtki nime. Kõik nimed, mida te artiklis näete, on välja mõeldud. Juttu tegin kokku kuue õpetajaga.

Kommenteerib õpetaja Priit Ratassepp:
Õpetajate jaoks ei ole vahetund puhkus, vaid tal on vaja olla korrapidaja koridoris ja sööklas (eriti puudutab see just algklasside õpetajaid) või täita muid tööülesandeid - seepärast on teinekord vajalik kiiremini, ilma järjekorrata, letini jõuda. Õpetajate poolt tasutava ühe kuu toiduraha suurus on kooli ja eraettevõttest toitlustusasutuse vahel niiviisi kokku lepitud - see ei puuduta kuidagi õpilaste huvisid. Kui õpetaja ostab ühe portsjoni, siis ta maksab ikka 18 krooni nagu õpilasedki.

Maria ei osta, Leili lihtsalt ei räägi
Alustuseks ütlen, et kõige populaarsem söögivahetund õpetajate jaoks on pärast kolmandat tundi. Siis on väidetevalt sööklas palju kolleege, kellega ühislauda istuda ja juttu ajada. Mis talongidesse puutub, siis ütlesid kõik, välja arvatud Maria, et söögitalongid on olemas ja neid ostavad absoluutselt kõik meie kooli õpetajad. Maria väitis, et kõik õpetajad neid kohe kindlasti ei osta, näiteks tema ise. Maria sõnul ei ole koolis söömine nii tähtis, pigem kodus, pärast tööd.

Järgmiseks küsisin ma, mis hinnaga talonge osta saab. Sellele küsimusele ei saanudki ma konkreetset vastust. Naljakas, kuidas õpetajate näod muutusid, kui ma sellest juttu tegin. Enamik punastas ja vastas, et neid saab osta sama hinnaga, millega ostavad õpilased. Küll aga ei teadnud nad, kummaline-kummaline, mis hinnaga õpilased neid ostavad. Sellest järeldasin, et siin on midagi viltu.

Õpetaja Leili mõtles tükk aega ja ütles siis, et see pole minu asi, mis hinnaga tema söögitalonge ostab. Mind ei jätnud see asi rahule. Kuidas saavad nad mitte teada, mis hinnaga meie, õpilased, talonge ostame, kui väidetavalt ostavad õpetajad neid sama hinnaga?

Õpetajate privileegid
Küsisin õpetajatelt ka selle kohta, miks nad järjekorras ei seisa. Jällegi olid vastused enamasti samad. Väidetavalt on juhtkond andnud õiguse õpetajatel eelisjärjekorras toitu võtta. Põhjendatud oli seda sellega, et õpetaja ei saa ju tundi hilineda.

Kus peitub asja loogika? Kui meie peame seisma järjekorras, kulutades 15 minutit vahetunnist, ei jõua ka meie tundi. Aga miks on siis nii, et kui mõlemad ei tohi hilineda, saab üks eelise ja nii öelda järjekorras seismisest vabastuse? See on õpilaste suhtes ebaõiglane.

Mis on ikkagi talongide hinnaks?
Nüüd aga tagasi nende hindade juurde, sest see ei andnud mulle rahu.

Juhtkonna esindaja ütles, et õpetajad peavad täpselt samamoodi järjekorras seisma nagu õpilasedki. Mis puutub talongide hindadesse, saavad õpetajad neid osta poole hinnaga ehk siis üheksa krooniga.

Tõele vastas ainult see, rõhutan sõna AINULT see, et talonge ostab tõesti suur osa meie kooli pedagoogidest.

Koolibändi telgitagused

Meie kooli bänd on alustanud võimsalt.

Helen

Arvatavasti on juba kõik inimesed meie koolis kas näinud või siis kuulnud koolibändist. Harri (12.c), Birgit (11.b), Ats (10.b), Endrik (10.b), Kevin (12.b) Elise (9.r) ja Mirell (9.r) on alates selle kooliaasta algusest pühendanud oma väärtuslikku aega selleks, et kool saaks juurde veel ühe hea omaduse, mille üle uhke olla.

Kui me bändiliikmetelt küsisime, kust sai alguse koolibänd, tuli mõningaid erinevaid vastuseid. Harri ütles, et Siiri Aiaste oli talle suvetööl öelnud, et ta paneks koolibändi kokku, Endrik väitis juustusaia süües, et huvijuht oli öelnud, et neil on vaja koolibänd kokku panna, ning Elise arvas üldse, et kogu see asi sai alguse kooli juubelist.

Kevin räägib pikemalt: „Kust sai alguse koolibänd... Kuskilt ma kuulsin, Harri rääkis mulle, et võiks teha koolibändi. Ma ütlesin OK, saime kokku mingisuguse asja. Siis mõtlesime, et Ats võiks bassi mängida. Kuna meil hiljem oli võimsust vaja, mõtlesime, et Endriku võiks ka võtta. Aga selles mõttes peab tänama kindlasti 12.c klassi, nemad olid nagu… nende toetusel sai see kõik alguse.“

Miks sa liitusid koolibändiga?
Elise: Sellepärast, et mulle meeldis see mõte ja mulle on kogu aeg meeldinud bändid ja laulmine.
Harri: Sest keegi teine ei oska trumme mängida! Ei, see on poolnaljaga öeldud... Mulle meeldib muusikat teha.
Endrik: Oli vaja kedagi, kes seal kitarri mängiks.
Mirell: Sest et ma käin nagunii lauluringis ja siis tehti selline ettepanek, et kas ma ei tahaks koolibändis osaleda.

Mis roll on sinul koolibändis?
Elise: Ma olen vokalist.
Harri: Trummar.
Endrik: Mängin kitarri.
Kevin: Minu roll on... pff, ma laulan ja kitarrimängu osas ma kindlasti aitan. Lugusid aitan seada.
Mirell: Olen vokalist.

Kas sul ei ole raske tegeleda koolibändi, õppimise ja muude huvialadega korraga?
Elise: Ei ole, see ei võta üldse palju aega ja see on hästi vahva ja see on nii lahe.
Harri: Vist, ma ei tea.
Endik: Mäh? (kordasime küsimust) Ei ole.
Kevin: Noo, see on kindlasti raske. Muusika kirjutamine, harjutamine, muusika mängimine – neid asju on palju. Näiteks Harri, temal on eriti raske. Ta mängib mitmes bändis ja siis ta peab veel õppima ka, et 12. klass ära lõpetada. Ma ei tea, minul on niimoodi, et mul võtab muusikakool enamiku ajast. Ma lähen koju, ma pean muusikat õppima, harjutama ja siis veel mängima.
Mirell: Ma jõuan oma asjadega valmis. Siiamaani vähemalt.

Kas koolibänd on pikem kui ühekordne projekt?
Elise: Jah.
Harri: Oleneb. Kui mängida on vaja, siis mängin.
Endrik: Mina ei tea, vahepeal räägiti midagi, et läheb edasi.
Kevin: Minu soov on, et võiks ikkagi edasi minna. See on tegelikult väga huvitav. Ma arvan, et meie koolis on

palju selliseid asju, mida teistes koolides ei ole. Aga koolibänd oleks kindlasti lisaks, rosinaks saias.
Mirell: Ega ma täpselt ei tea. Üks räägib üht ja teine räägib teist.

Kus võib näha koolibändi?
Elise: Meie koolis ja võib-olla tulevikus ka teistes koolides.
Harri: Pffs… koolis.
Kevin: Ei oskagi öelda... Ma ei oska öelda, kas me kuhugi teistesse koolidesse ka lähme, sest mingi plaan vahepeal oli, aga mina kuulen plaanidest viimasena.
Mirell: Koolis.

Mida muudaksid koolibändis?
Elise: Ma muudaks Harri tuju (naerab). Siis ma tahaksin sinna veel ühte poissi, vokalisti, ja siis veel seda, et meie praegune seisukord oleks parem, et meil oleks tehnikat. Et meil oleks üks statiiv veel (hirnub nagu hobune)!
Harri: Repertuaari… mingil määral.
Endrik: Et ei inisetaks nii palju ja et ei seataks muusikastiilide kasutamisel piire.
Mirell: Oota... las ma mõtlen. Ei muudaksk midagi... praegu on täiesti norm.

Kuidas on sisesuhetega koolibändis?
Elise: Sisesuhted? Aa… päris head ja väga head, ainult esinemiste ajal on pisut pingelised.
Harri: Jubedad.
Endrik: Normaalsed.
Kevin: Pinged ja lahkhelid – seda on igas bändis. Inimesed jäävad lihtsalt nii muusikasse kinni, nad ei suuda peatuda, et kui keegi tahab rääkida, siis keegi teine võib-olla mängib. Aga muidu on normaalne, et kui siin vahepeal oli, et proovid lõppesid poole kümne ajal, siis õues rääkisime veel juttu, muusikast ja muudest asjadest. Proovis samamoodi.
Mirell: Normaalsed. Kõik saavad hästi läbi ja saab palju nalja.

Appi, seagripihirm on nakkav!

Niina

Kas viimasel ajal on tekkinud tunne, et sind jälitatakse? Pidevalt tahad hoida distantsi inimestega, sest nende lähedal olemine tekitab hirmu? Kas oled viimasel ajal palju higistanud? Kui sa nõustud ülaltoodud näidetega, siis tea, et sind on ametlikult rünnanud seagripikartus.
Tuleb tunnistada, et see kartus teeb inimestele ainult head. On hakatud suurt rõhku pöörama pisiasjadele, mis enne tundusid tähtsusetud.

Näiteks hoitakse inimestega mõistlikku vahet, et mikroobidel oleks võimalikult raske ennast üle kanda, käsi pestakse hoolikamalt (isegi tüdrukute vetsus on nüüd saadaval vedelseep – täiesti tasuta!) ja veendutakse, et riided vastaksid ilmale.

Tundub lihtne ja loogiline. Ja tüütu. Kuid raske töö ja bioloogia tunnid tasuvad ennast ära. Kaitstes ennast mõttetute võõrkehade eest, kes oma südamest soovivad ainult halba, kaitsete ka end ümbritsevaid inimesi.

Gripp armastab rünnata eelkõige pärast suve, mil on gripi jaoks ideaalne ilm. Sel aastal aga levinud viirus sügist ootama ei jäänud.

Põssagripist seagripiks
Levinud seagripp, tüvega H1N1, on tervisekaitseinspektsiooni sõnul ebatavaline viirus, milles on segunenud seagripp, linnugripp ja inimese gripiviiruse geenid. Varem on inimesed viirusesse nakatanud vaid põssade kaudu, kuid nüüd hakkas see levima inimeselt inimesele.

Kui linnugrippi oli võimalik nakatuda liha kaudu, siis praegune viirus sealihatoote kaudu ei levi. Seekord on viirus kavalam. Olles piisknakkus, on inimesi palju lihtsam nakatada.

Seagripp jõudis ka koolidesse. Esimene juhtum oli Tallinna Reaalkoolis ja see ei jäänud sugugi viimaseks. Viljandimaal oli koguni kaks kooli suletud, diagnoosiga seagripp.

Ka Kuristiku kannatas viiruse käes, nii mõneski klassis puudus üle poole õpilastest. See ei tähenda otseselt haigestumist, vaid võib-olla rohkem vanemate ettevaatlikkust, kes soovivad, et nende laps väldiks kokkupuuteid võimalike mikroobidega.

Ma ei taha rõngas saba!
Seagripi sümptomid on sarnased tavalisele gripile. Kõrge palavik, kurguvalu, kärsa tekkimine, tilkuv või kinnine nina, rõngas saba, peavalu, roosaks tõmbumine, kõhulahtisus - need kõik on gripi tunnused ja ei ole kuigi meeldivad (eelkõige see viimane).

Kresku otsustas meelde tuletada lugejatele mõned vanad head nipid, mis aitavad püsida tervena:

Nipp nr 1. Peske käsi seebiga ja hoolikalt, alati enne sööki ja pärast WC külastamist.

Nipp nr 2. Sööge küüslauku - see tapab pisikuid, ennetab vähki ning peletab eemale inimesi, kellel võib gripp olla (ilmselt peletab see kõik inimesed eemale).

Nipp nr 3. Selga kõige soojem kõrge kaelusega kampsun. Eelistatud on soojad värvid, nagu kollane, sinine ja heleroosa, mis tooksid veidi värvi pimedasse talve.

Ja viimane, kõige tähtsam nipp: pange ülaltoodud nipid kõrva taha ja ärge unustage neid kasutamast, sest kui tervis on korras, saavad ka kõik muud asjad ajapikku korda.

Blondiinid targutavad

Ehk kui suur on sinu IQ, üllas Kresku lugeja?

Niina

Oleme jälle jõudnud Kresku viktoriinini. Mul oli palju küsimusi, millele tahtsin vastuseid saada. Seekord valisin ma viktoriini küsimused IQ-testidest ning tuleb tõdeda, et minu vastused olid üpris kehvad. Kui kehvad, seda te, lugejad, teada ei saa, sest viktoriini ohvreid valin ma ise ning ennast ma avalikult häbistama ei hakka.

Ohvriteks valisin ma 12b. klassist Henrik Heinmetsa, 12.c klassist Melissa Külaotsa (nemad on abituriendid ning peaksid koolitarkust täis olema, seega oodatakse kõrgeid tulemusi) ning muidugi nende sekka ka ühe õpetaja, kelleks on meie särav vene keele õpetaja Valentina Sergejeva. Vaatame siis järgi, kui kõrge on IQ meie kooli heledapealistel.

VASTAJAD / KÜSIMUSED	Valentina	Henrik	Melissa	Sinu vastus
Mitmest erinevast liigist võttis Mooses endaga kaasa loomi enne suurt uputust?	2	2	2	
Aastas on seitsmes kuus 31 päeva. Mitmes kuus on aga 28 päeva?	1	12	1	
Kuidas võid Sina nakatuda arvutiviirusesse?	Mitte kuidagi	Ei võigi	Mina ei saagi	
Kas maikuu teine pühapäev ehk emadepäev on ka Suurbritannias?	Jah	Jah	Ei	
Korvis on 3 õuna ja sa võtad sealt ära 2 õuna. Mitu õuna sul on?	2	2	2	
Elektrirong sõidab lõuna suunas 70 km/h, tuul puhub aga 30 km/h põhjast. Millises suunas liigub rongi suits?	Nii, võtame ette ilmastikukaardi: kui rong sõidab lõuna suunas, siis peaks suits liikuma läände	Elektrirongil pole suitsu	Põhja liigub	
Talunikul oli 15 põrsast. Kõik peale 9 põrsa surid. Mitu põrsast jäi ellu?	9	9	9	
Kumb kaalub rohkem, kas 500 kilo rauda või 500 kilo vatti?	Sama palju kaaluvad	Raud ikka kaalub rohkem	Sama palju	
Mitu kolmesendist münti on tosinas?	12	Palju tosin on?	13	
Mitu tsentnerit liiva on 6x6x6 suuruses liivakoopas?	6 kg	Liiva pole!	216 tsentnerit.	

Õiged vastused: 1. Mooses ei võtnud endaga kaasa ühtegi loomi. 2. Kõikides kuudes on 28 päeva. 3. Inimene ei nakatu arvuti viirusesse. 4. Jah. 5. 2 õuna. 6. Elektrirongil pole suitsu. 7. 9 põrsast jäi ellu. 8. Kaaluvad sama palju. 9. 12. 10. Liivakoopa sees pole liiva.

Nüüd on aeg puktid kokku lugeda (iga õige vastus annab 10 punkti).

Uhke pronksimedal läheb... Melissale, kes teenis tugevad 40 punkti. Särav hõbe läheb õpetaja Sergejavale, kes teenis 60 punkti.

Auväärne kuldmedal läks seekord reaalklassis õppivale Henrikule, kes sai kätte tervelt 70 punkti. Täname kõiki osalejaid osalemise eest ja soovime edaspidiseks jõudu ning rohkem tähelepanu pööramist pisiasjadele, mida olemas pole (nagu näiteks elektrirongi suitsule).

Kirjutage meile, armsad lugejad, kuidas Teil viktoriin läks.

Mitte mingi tavaline kool

Georg Otsa muusikakoolis õpivad ainult friigid.

Birgit

Külastades Georg Otsa muusikakooli, sain aru, mida tähendab pühenduda tõeliselt muusikale. Õpitakse seal palju ja muusikat mängitakse veel rohkem.

Astudes sisse kooli, mis sai 28. detsembril 90-aastaseks, leidsin ma end rahvamassis, kus ei kuulnud mingit muud teemat kui muusika. Kes oli käinud kuskil kontserdil, kes kurtis, et pole jõudnud tunniks piisavalt harjutada, kes rääkis oma esinemisest...

Peagi jõudsin koridori lõppu, kus istus tore seltskond. Mõned poisid mängisid kitarri, paar tüdrukut laulsid. Selliseid meeldivaid ja rõõmsameelseid kambakesi leidus pea igal korrusel.

Järsku hakkasid kõik endale otsima klassiruumi, kus saaks enne õpetaja saabumist pillimängu korrata – see tundus naljakas, sest see tekitas piisava segaduse.

Astusin klassi, kuhu mind juhatati, ja leidsin end keset muusika elementaarteooria tundi. Tund kulges kiires tempos, aega palju mõelda just polnud, aga ega ka naljad ja vembud tegemata jäänud.

Tund iseenesest oli suhteliselt raske. Kuigi olen ise 11 aastat muusikaga tegelenud, nägin korralikult vaeva, et sammu pidada.

Tund läbi, oli suuremal osal õpilastest vaba aeg, et sööma minna. Kõmpisin siis mõnega kaasa, et näha, kus süüakse. Tuli välja, et söömas käiakse Reaalkoolis.

Sain veel viibida ühes klaveritunnis ja ühes muusikateooria tunnis. Erialatunnis tundus piisavalt karm õpetaja olevat, nii et seal ma palju häält teha ei söandanud.

Küsimustele Georg Otsa nimelise muusikakooli kohta oli lahkelt nõus vastama selle kooli õpilane Angeelika Oolberg:

Missugused on erinevused tavagümnaasiumi ja Georg Otsa nimelise Tallinna Muusikakooli vahel?

Otsa koolis on põhirõhk ikkagi muusikalise keskhariduse omandamisel. Meie koolis ei saa üldaineid nii tugevalt kui tavagümnaasiumis – tegu on siiski muusikakooliga.

Kindlasti üks erinevusi tavakoolist on see, et hindamissüsteem on erinev. Kui tavakoolis on kombeks hinnata numbritega 1-5, siis Otsa koolis antakse hindeid tähtedega A-F.

Millised on Otsa kooli õpetajad ja õpilased?

Õpetajad on Otsa koolis väga sõbralikud, heasüdamlikud ja viisakad. Paljud õpetajad töötavad mitmes kohas korraga. Näiteks Andrus Lillepea, kes on trummide õpetaja nii Otsa koolis kui ka Lasnamäe muusikakoolis; kandleõpetaja Kristi Mühling, kes annab tunde Otsa koolis ja Muusikaakadeemias. Koolis on kokku 109 õpetajat ja 197 õpilast.

Õpilased on jaotatud kahte gruppi: põhikooli lõpetanud, kes asuvad õppima Otsa kooli ja peavad siin olema neli aastat, ning gümnaasiumi lõpetanud, kes õpivad Otsa koolis kolm aastat.

Mis sulle selle kooli juures meeldib, mis mitte?

Õpin Otsa koolis esimest aastat, erialaks on kannel. Kartsin sisseastumiseksameid, sest kool on kõrge tasemega ja halbu mängijaid/õppijaid siia vastu ei võeta. Inimesi, kes tahaksid siin õppida, on palju. Sisseastumiseksamil arvestatakse erialalisi oskusi ja solfedžo oskusi.

Kool on tore, inimesed on väga lahedad ja me saame kõik üksteisega hästi läbi. Ka õpetajad on hea suhtumisega. Kui tavakoolis on viisakus ühepoolne ja üldjuhul õpilased teietavad õpetajaid, siis Otsa koolis on see viisakus vastastikune – nii õpetajad kui ka õpilased teietavad üksteist. Mulle just eriti meeldibki selle kooli juures, et kõik saavad nii hästi omavahel läbi, probleeme, tülisid ega vaidlusi ei ole, inimesed on mõistvad ja seltsivad.

Ka sel aasta on toimumas traditsioonilised kontserdid Lauluväljaku klaassaalis ning korraldatakse ka teisi kontserte. Selle õppeaasta üks suuremaid ja tähtsamaid kontserte toimus oktoobrikuus Estonia kontserdisaalis. See oli pühendatud Otsa kooli 90. juubelile. Seal esinesid kõikvõimalike osakondade esindajad Otsa koolist, nii klassikaline osakond kui ka pop-jazz osakond ja nende erinevad harud. Neist suurimad on Otsa kooli sümfooniaorkester, segakoor ja big band.

Otsa kool on tore koht. Soovitan kindlalt proovida siia õppima tulla kõigil, kes tegelevad muusikaga ja kes sooviksid seda edasi teha kõrgemal tasemel. Minul isiklikult on hea meel, et ma siia sisse sain ja seni pole ma kohanud siin koolis kedagi, kes oleks oma sissesaamist kahetsenud.

Otsa 90 kool

Jalgrattur, kes harrastab triatloni

Ekke-Kaur Vosman on mitmekordne Eesti meister ja karikavõitja.

Taniel

Ekke-Kaur Vosman, kes käib meie kooli 7.b klassis, on juba pisikesest peale olnud tulihingeline spordipoiss. Proovinud ära peaaegu et kõik võimalikud spordialad, on ta enda kireks leidnud rattaspordi ning triatloni.

Kuidas sa triatloniga tegelema sattusid?
Mu isa harrastas seda ja väiksena käisin ma temaga võistlustel kaasas. Mingil hetkel hakkasin aegamisi ka ise kaasa tegema. Esimest korda tegin duatloni kuueaastaselt (Duatlon koosneb kahest alast, kus ujumine on asendatud jooksudistantsiga, järgneb rattasõit ja uuesti jooks – toim.).

Kas oled ka mõne muu alaga kokku puutunud?
Kuueaastaselt läksin ma kergejõustiku trenni. Olen mänginud ka jalgpalli ja käsipalli. Tai poksiga olen samuti tegelenud.

Kui tihti sul trennid on?
Keskmiselt kuus korda nädalas. Talvine treeningmaht on keskmiselt 12 tundi nädalas. Enne rattahooaja algust tõuseb see kuni 15 tunnini nädalas. Treeneri sõnul on selline treeningkoormus minu vanuseklassis normaalne, kui tahan olla Eestis tipus.

Kuidas sõltuvad sinu treeningud aastaajast?
Sügisel on puhkeperiood. Talvel käin kolm korda nädalas ujumas, suusatan, jooksen, teen pukisõitu ja kepikõndi. Sõidan ka uisumaratone. Ühesõnaga valmistun hooajaks. Varsti hakkame ka rattaga õues sõitmas käima. Suvel on põhitrenn rattasõit ja ujumine. Jooksmist on vähem.

Ekke-Kaur koos treeneriga.

Millised on sinu suurimad saavutused?
Olen Eesti meister triatlonis ja duatlonis. Mõlemalt alalt on ka karikavõidud. Urumarja velotuuril, mida ma ise pean kõige tähtsamaks, on parim saavutus kuues koht. Urumarja velotuur on kolme päeva kestvussõit.

Milline on su kõige tugevam ala?
Rattasõit loomulikult! Järgmisel hooajal ma enam triatloni ei teegi, keskendun rohkem rattasõidule. Kavatsen Urumarja seekord ära võita!

Mõista, mõista, mis on bidee?

Annabel ja Leore

Kord, kui sattusime salapärastel põhjustel õpetajate vetsu, olime me täielikus segaduses. Naistevetsus, poti kõrval, oli kraanikausi moodi pissuaar. Šokeerituna avastusest, läksime me suurte tarkade kuristiklaste käest küsima, mis on see kummaline valge ilmutis. Saime teada vaid, et tegu on bideega. Huvi selle otstarbe vastu sundis meid uurima teiste käest, mis see on.

Muidu julged ja targad kaasvõitlejad tõmbusid kõnetamise peale näost kaameks ning tundus, et neil tekkis keelekramp, mille peale suudeti endast välja pressida vaid „ma ei tea”.

Pika jälitamise peale leidsime mõned julgemad, kes teadsid meile öelda, et bidee on mingi korseti moodi asi või kreem, kuid kindlasti mitte kätekreem. Loomingulisus sundis mõnda seostama bideed orientatsiooni küsimusega – nimelt omasooiharate inimeste klubiga.

Mitme keele valdajad seostasid seda riideesemetega. Eesti keele filoloogia huviliste seas levis aga arvamus, et tegu on hoopis käepidemega.

Need utoopilised ideed tekitasid meis mõtteid, et meie missioon jääbki võimatuks, kuid lõpuks valgustas meid noorem kuristiklane ning teatas, et ka neljanda korruse tüdrukute vetsus, ilma ukseta kabiinis, on samaotstarbeline ese.

Uue teabe sissevool sundis meid roomama neljanda korruse tüdrukute tualettruumi, et kontrollida väite õigsust. Fakt sai tõestatud. Veel rohkem üllatas meid see, et tema tähelepanelikud silmad olid märganud samasugust seletamatut nähtust ka naisõpetajate käimlas.

Siiski täit tõde me teada ei saanudki enne, kui võõrsõnastikust järgi vaatasime. Bidee on istevann alakeha pesuks. Täpse definitsiooni lugemisel tekitas meis vastakaid tundeid naissoost isikute ühiskemmerguruumi bidee kabiini ukse puudumine, kuid olgem julged – kõik on ju siiski omad.

Kuristiku uus lemmikspordiala

Jalgpalliturniir meelitas kohale palju osavõtjaid ja kaasaelajaid.

Priit Pinta

Selle aasta saalijalgpalli turniirist võttis osa kümme tiimi, mille olid moodustanud 6.-12. klasside õpilased. Lisaks osales ka üks eriline meeskond, mille moodustasid õpetajad. Turniiri peeti sinises võimlas ning igal nädalal mängiti kuus rasket mängu. Osalejate sõnul oli kergemad vastaseid, aga ka raskemaid.

Turniiri alguses olid meeskonnad jaotatud kahte alagruppi. Kui alagrupi mängud mängitud, liiguti edasi poolfinaalide juurde ja kõige lõpuks väärika finaalini.

Kõige raskem oli sel aastal vastu saada õpetajate meeskonnale, kes mängisid väljakul korraga nelja inimesega. Õpilaste tiimides võis väljakul olla aga kolm mängijat. Õpetajatele tehti erand, nagu eelmisel aastal. Järgmisel aastal ilmselt aga õpetajad seda privleegi enam ei saa – nad võivad muidu võitmatuteks osutuda!

Õpetajad olid aga niivõrd tugevad, et ei kaotanud ühtegi mängu oma vastastele ja võitsid kogu turniiri. Pedagoogide tiimis mängisid järgmised pallurid. Toivo Susi, keda paljud nimetasid painduvaks meheks, kuna ta demonstreeris oma painduvust igas mängus – väravas olles ei saanud üksi mängija palli sisse, kuna Toivo paindus igale poole ja hüppas pallile julgelt vastu, just nagu peabki.

Raino Liblik oli õpetajate tiimist kõige sporlikum ja astus julgelt pallile vastu ega kartnud midagi, lisaks lõi ta palju väravaid. Priit Ratassepp oli üks õpetajate tiimi sangaritest – ta lõi pea igas mängus värava.

Jüri Lepp, tuntud käsipallitreener, näitas üles tõelist spordimehe hinge, kuigi ta tegi mõnede arvates vastasmeeskonna vastu alati vigu. Kristi Pajur pidi pärast esimest mängu lõpetama oma suurepärase ja hiilgava jalgpallurikarjääri, kuna ta käsivars murdus.

Aivar istus küll palju aega varupingil, aga ta toetas tiimi moraalselt ja tegi kõigist mängijatest modellifotosid. Liidia Kuusksalu oli omamoodi tegelane, kuna ta hüppas ja keksis igal pool ringi ja lõi ka värava.

Teise koha sai aga kümnenda klassi poistest koosnev Rebaste tiim, kellest paljud poisid mängivad ka vabal ajal jalgpalli. Meeskond koosnes kuuest liikmest: Edvin, Gert, Mait, Jago, Kaspar ja Braian. Kolmas koht kuulus aga Trips-Traps-Trull ja Trollile, kes on sellel turniiril juba kolmandat aastat I-III hulka tulnud – 2007. aastal said nad I koha, 2008. aastal II koha ja 2009. aastal III koha. Nad lubasid, et järgmisel aastal neid ei peata enam miski ja nad panevad võistluse jälle kinni! Kunagine tiitel on vaja ikkagi ju tagasi saada.

Peame lubadust meeles ja hoiame neljale jalgpallurile, Priidule, Sanderile, Karl-Erikuke ja Rihole pöialt. Sest lootust ju on – Priit ja Sander on mänginud jalgpalli juba kaheksa aastat ja plaanivad ka seda jätkata, Karl-Erik on jalgpalliga tegelenud viis aastat. Riho aga alles õpib palli tundma, tema on jalgpalliga tegelenud kõigest poolteist aastat.

Sel aastal oli ka kõige rohkem publikut kaasa elamas, paljudel olid oma lemmikud, kelle poolt nad karjusid ja lainetasid.

Finaalis, kui läksid kokku Rebased ja õpetajad, oli sinine võimla rahvast nii täis, et istuma ei mahtunud pooledki tulnutest. Kohtunikuks oli meie kooli vilistlane Ermo, kes on ka ise jalgpalliga kaua tegelenud. Järgmisel aastal uuesti!

Sünnist saati uiskudel

Artur alustas uisutamist juba kolmeselt.

Erika, Jana ja Elis

Artur Gruzdev käib 4.a klassis ning tegeleb juba kaua-kaua uisutamisega. Kresku väikesed ajakirjanikud käisid uurimas, kuidas Artur uisutamisega tegelema hakkas ja kuidas ta oma valikuga rahul on.

Kas sulle meeldib uisutamisega tegeleda?
Jah, mulle meeldib see väga.

Miks sulle see meeldib?
See meeldib mulle, sest ma tegelen sellega juba kaua ja see on väga huvitav ning ma olen juba sellega harjunud.

Kas oli selliseid momente, kus oli raske otsust teha, kas uisutamine on ikka õige sport?
Jah oli. Ma proovisin veel karated ja mulle hakkas esialgul see ka meeldima. Siis ma ei teadnud, kas lõpetan uisutamise või karate. Aga pärast sain aru, et uisutan ikka edasi.

Kas sa valisid uisutamise omal tahtel või ema sundis?
Ikka omal tahtel. See hakkas mulle kohe silma.

Aga kui ema ütleb sulle: „Mine uisutama," kas sa siis ka tahad minna?
Jah, ma lähen uisutama alati rõõmuga.

Kui vanalt sa hakkasid uisutamisega tegelema?
Uisutamisega hakkasin ma tegelema 3-aastaselt.

Kas sa oskasid varem juba uisutada?
Ei, ma hakkasin uisutamist õppima alles trennis.

Kus su trennid toimuvad?
Esmaspäevast reedeni toimuvad trennid Yeti jäähallis ja laupäevast pühapäevani Premia jäähallis.

Kui kaua su trennid kestavad?
Üldiselt see oleneb sellest, kui hästi me partneriga uisutame ja trenni teeme, aga tavaliselt umbes 2-3 tundi.

Kas uisutamises käib rohkem tüdrukuid või poisse?
Tüdrukuid käib ikka rohkem.

Kes on sinu eeskujud?
Mulle meeldib üks uisutaja - minu treeneri poeg. Tema nimi on Kristo Rand. Ta annab mulle ka vahel trenni ja mulle see meeldib.

Kas Tallinnas on sinu jaoks piisavalt uisutamise kohti?
Minu jaoks on väga piisavalt.

Natukene nuputamist põngerjatele

Ristsõna lahend koos oma nime ja klassiga pista Kresku postkasti. Loosime välja auhinnad!

1.Koht, kus me õpime.
2.Väiksem asi peale töövihiku, kuhu me kirjutame (mitmus).
3. Kõige tähtsam meie koolis.
4. Tähtis paber, mille me saame iga veerandi lõpus.
5. Keel, mida me räägime.
6. Mis meil iga päev toimuvad.
7. Mida me saame kontrolltööde eest.
8. Tähtis üritus, mis toimub veerandi ja kooliaasta lõpus.
9. Raamatud, millest me õpime.

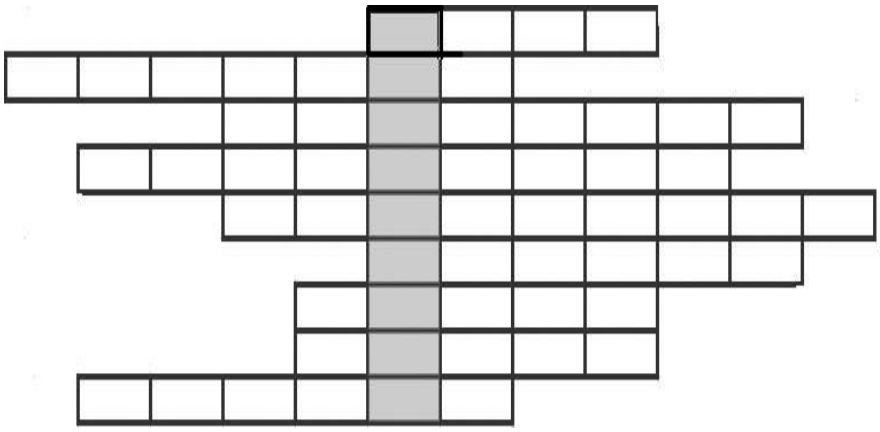

Kas sa esimese klassi Tiinat tead?

Tiina Liivale meeldib meie kool ja tema toredad pisikesed põnnid.

Erika, Jana ja Elis

Õpetaja Tiina Liiva tuli meie kooli tööle selle õppeaasta alguses. Ta on 1.b klassi klassijuhataja.

Miks te tulite just meie kooli?
Lihtsalt tulin ja kõik. Kuristiku gümnaasiumil oli vaja klassiõpetajat.

Kus te enne töötasite?
Siiamaani töötasin Rapla Ühisgümnaasiumis.

Mis teie arvate oma klassi lastest?
Mul on väga tore klass ja väga vahvad lapsed. Nendega juba igav ei hakka. Nendega on tore koos olla.

Kuidas mööduvad vahetunnid?
Siin väikeste poolel kipuvad lapsed väga palju jooksma.

Kas te olete teinud ka mingit muud tööd või olete ainult õpetaja olnud?
Ma olen töötanud ainult õpetajana. Mulle meeldib õpetaja olla.

Kas meie kool on perfektne või on ka puudusi?
Minu arust on Tallinna Kuristiku Gümnaasium perfektne kool. Ausõna!

Mis aineid te õpetate ja kui kaua olete neid juba andnud?
Väikeste klassides annan ma erinevaid aineid: emakeel, matemaatika, joonistamine jne. Neid aineid olen ma õpetanud juba 13 aastat.

Kas teil on mingite õpilastega raskusi ka olnud?
Ikka on neid lapsi, kes ei saa kohe aru - see on loomulik. Siis püüan otsida teistsugust viisi, et laps aru saaks.

Kas meie koolis on lapsi rohkem kui eelmises koolis?
Umbes sama palju. Selle poolest on minu endine ja praegune kool sarnased.

Mis teile vabal ajal meeldib teha?
Mulle meeldib matkata ja lugeda vabal ajal.

Kus teile meeldib matkata ?
Mulle meeldib matkata mägedes.

Kas teil on olemas hobi?
Mulle meeldib väga õmmelda.

Tiina Liiva koos 1.b klassi õpilastega.

Tallinn- Aarhus - Tallinn

Comeniuse rahvas käis Taanis meie koolile järjekordset akent Euroopasse raiumas.

Comeniuse grupp

Kohtusime Tallinna lennujaamas 16. novembril 2009. Ootasime lendu. Igaühel meist olid kaasas oma hirmud, samas ka ootused ja lootused – kohtumine sõprade ja uute liikmetega Comeniuse projekti partnerkoolidest Saksamaalt, Hispaaniast, Itaaliast, Poolast ja loomulikult Taanist. Reisime seekord lausa üheksakesi: Helen Kotkas, Mariliis Müür, Taniel Sildam, Marko Mäe, Pille-Riin Saks, Krista Volkova, Erika Reinaru, Chris Kala ja õpetaja Margarita Eero.

Taevas on paksus pilvekattes, aga meie reis kulgeb pealpool pilvi täielikus päikesepaistes. Taniel teeb nalja, et nüüd näeme ka pika aja tagant lõpuks päikest. Estonian Air tasuta süüa ei anna. Kahju.

Õppetöö on pisut erinev, tunnid kestavad 90 minutit, vahetunnid on 20 ja 30 minutit, õpetajale öeldakse „sina", koridoris on monitorid, kust saab vaadata tunniplaani, ürituste aegu ja kõike, mis on seotud koolieluga. Inimesed on sõbralikud, avatud, stressivabad, eelarvamusteta ja kogu elu on hästi sujuv. Taanlased oskavad suurepäraselt võõrkeeli ja nendega saab, erinevalt hispaanlastest, vabalt suhelda.

Kogu kool on ootusärevuses. Kõik ootavad kooli muusikali „Around the Universe" esietendust, mis on kolmapäeval. Ootame ka meie ja mõtleme, et noh, mida erilist siis ikka võib näha, sest kõik osatäitjad on ju Risskov Gymnasiumi õpilased. Aga siin me eksisime. Tasemelt oli see muusikal sama, mida meil Tallinna Linnahallis näidatakse. Kogu trupp ja orkester olid oma kooli õpilased ja õpetajad. Vapustav!

Toimekas projektitöö

Kuigi Taani üllatas väga vihmase ilmaga, oli kogu reis mõnus ja töine nagu tavaline kogu maailmas. Iga riik tutvus kodus meedia vahendusel migratsiooni olukorraga ja sellega kaasnevate probleemidega oma riigis ja valmistas ettekande projekti koosolekul esitamiseks. Meie tiim uuris lisaks üldolukorrale ka meie kooli demograafilist koosseisu.

Meid jagati rahvusvahelistesse gruppidesse ja iga grupp sai oma ülesande, mille ta pidi valmis tegema kahe päeva jooksul. Selleks tuli käia erinevates asutustes ja uurida migratsiooniga seotud probleeme. Töötoa lõpuks tegime valmis kaks uut ettekannet. Tulemused olid hämmastavalt head. See näitas, et õpilased on iseseisvaks tööks valmis, sest õpetajad olid eraldi grupis ja arutasid oma tööasju ja järgmise kohtumise plaane.

Tagasi Taani!

Kiirelt saabus viimase päeva hommik. Kohvrid on kaasas, lühike koosolek, tunnistused, jätsime jumalaga ja suundusime juba palju kindlama tundega rongi peale.

Lahked võõrustajad

Meid võõrustas Aarhusis seekord Risskov Gymnasium. See on väga kaasaegne, kõrge õppeedukusega ja andekate õpilastega kool, kus õpib umbes sama palju õpilasi kui meie koolis, aga vahe on selles, et nad kõik on gümnasistid. Koolis valitseb väga hea ja rahulik õhkkond.

selt. Kogu õpilaste-õpetajate rahvusvahelises tiimis oli 78 inimest.

Koosolekule võtsime kaasa kodus korraldatud loovkonkursi parimad tööd. Meie lugesime oma luuletusi esimese töötoa päeva hommikul.

Arutasime koosolekul ka migratsiooni ja integratsiooni teemadel, mis on aktuaal-

Hea on olla kodus, aga Taanis oli ka hea. Tahaks kohe tagasi minna... See võimalus on olemas. Õpetajad pidasid läbirääkimisi, mille tulemusena nõustus Taani kool võtma õppima oma kooli alates järgmise aasta septembrist kolmeks kuuks 5 vahetusõpilast meie koolist. Kõige toredam on see, et kõik kulud katab Comenius.

Põgene, vaba laps!

Kresku annab nõu, kuidas hädaolukorras koolimajast välja saada.

Kätlyn

Nüüd, mil koolimaja seinad võrduvad vanglamüüridega, on õige aeg teile, kallid lugejad, õpetada, milline peab välja nägema korralik garderoobitädile esitatav tõend. Olgu see siis õpetaja või teie enda kirjutatud, tõend võiks ikkagi eeskujulik välja näha.

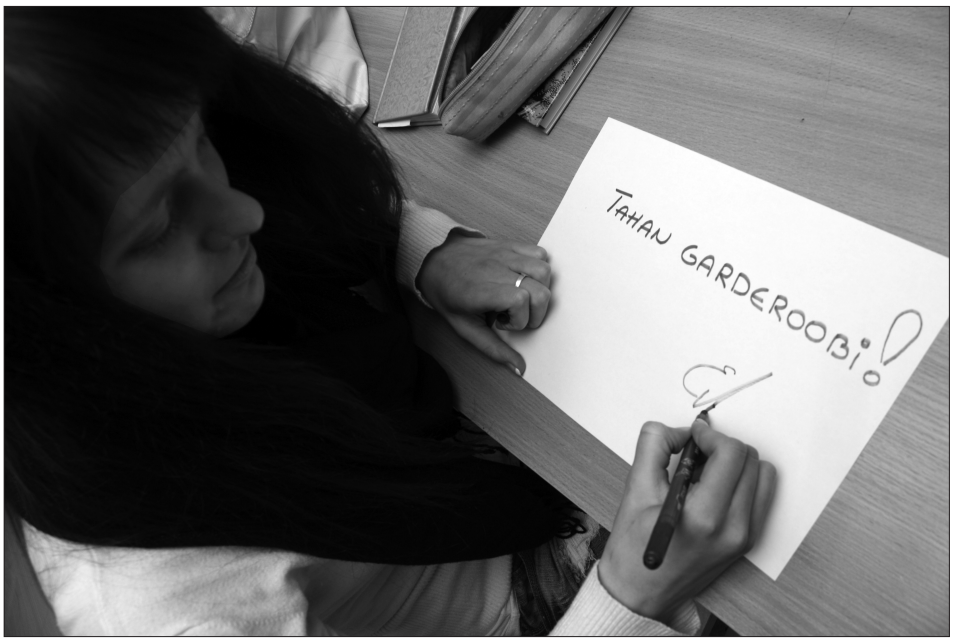

Me kõik teame, et ainuke kindel inimene, kelle peale loota, oled sa ise. Ja mis siis saab, kui klassijuhatajat pole läheduses, et kolm sõna paberile kirjutatud saaks? Tahate öelda, et burks jääb söömata? Ei, seda kindlasti mitte. Siinkohal tõttab Kresku appi ning õpetab, kuidas kirjutada ideaalset kartsa- tõendit (sest halva imitatsiooni tunneb tädi Veera kohe ära).

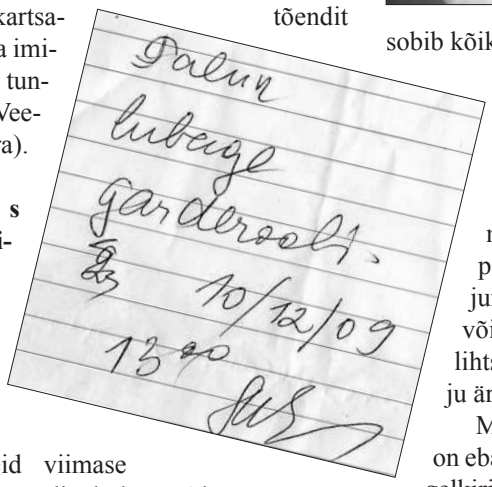

Suurus pole oluline!

Kiirkursuse läbiviimiseks toome me näiteid viimase paari kuu tõendite hulgast. Alustame paberi valikust. See ei ole üldse oluline! Ka suurus ei loe. Väikseim tõend, mis meie kätte sattus, oli 6,9 cm x 5,4 cm. Sellise kokkuhoidliku paberitüki autor oli õpetaja Sooväli. Majanduse õpetaja peabki ju roheliselt mõtlema!

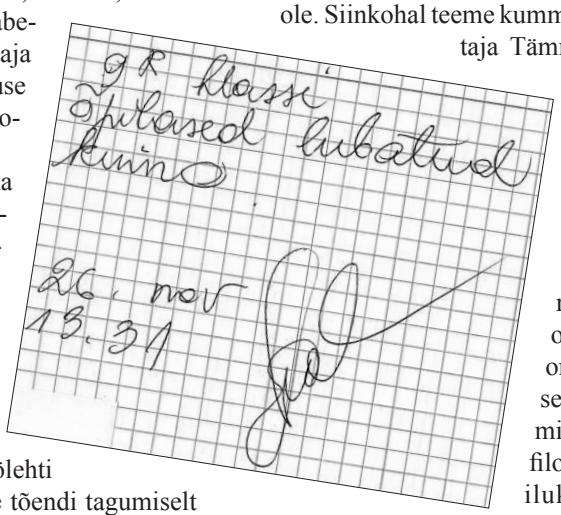

Samas peaks ka mainima, et taaskasutamine on kuristiklaste seas väga popp. Tõendi paberitena on võetud kasutusele kalendreid, ajalehe nurkasid, vihikulehti, erinevaid töölehti ja kontrolltöid. Ühe tõendi tagumiselt küljelt saime aga hoopiski teada, et üks kümnendik oli 3. detsembril käinud klubis Korter nautimas ööklubi võlusid. Seega sobib kõik, millele tint peale hakkab.

Kokkuhoidlikkus väljendus veel ühel viisil. Mitmekordsel läbivaatamise, pika arutelu ning vaidluse tulemusel tuli välja, et loodussõbralikumad meie seast ei raiska ka pastakatinti, vaid hoopis paljundavad kartsalubasid. Aga võib-olla on nad kirjutamiseks lihtsalt liiga laisad. Käsi väsib ju ära.

Mis puutub käekirja, siis see on ebaoluline. Kirjuta kas või peegelkirjas – valdava osa õpetajate käekiri vajab nagunii dešifreerimist. Sama käib ka allkirja kohta, pane kas või enda oma, peaasi, et see loetav ei ole. Siinkohal teeme kummarduse õpetaja Tämmole, kellel on kõige ilusam allkiri!

Lühike ja täpne!

Moes on konkreetsus. Valdav osa tõenditest on napisõnalised ning üldsegi mitte luulelised, filosoofilised ega ilukirjanduslikud. Paljulevinud on „Luba koju“, „Lubada koju ja kodust kooli tagasi“ (siin tekkis meil küsimus, et kas seda teist poolt peab laps emale näitama?), „Õpilane lubatud garderoobi“, „Lubatud“ jne.

Aga kes otsib, see leiab. Mõni õpetaja pole veel oma huumorisoont kaotanud ning leidub ka hallist massist erinevaid

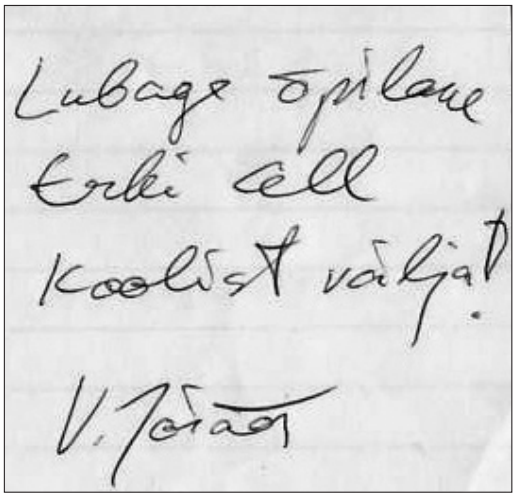

tõendeid: „Palun lubada riided! On haige! Levitab siin haigust“. Kõige uhkema tõendi auhind läheb aga õpetaja Ratassepale: „Palun lubada Mari, Teele ja Tiina kell 11.45 hamburgerit sööma (ja Sprite’i või Coca’t jooma)“.

Lõpetuseks mõned näpunäited ekstreemseks olukorraks, kui on vaja koolimajast välja saada, aga klassijuhataja on haige ning kooli juhtkond on einetamas. Rebi vihikust pisike pabertükk, kirjuta sinna kaks sõna, lisa oma allkiri, igaks juhuks paljunda seda (äkki läheb kunagi hiljem ka veel vaja) ning tõtta vabaduse poole.

Juust

Kuristiklase tunneb ära juba kaugelt!

Õhus on tunda armastu... ei, haisu!

Melissa

Kuristiku seinte vahel on üles kerkinud lõhna/haisuprobleemid. Kas olete vahel tundnud klassi sisenedes, et õhku pole ja et tunnis olnud klass lõhnab ebameeldivalt? Asi on läinud veel hullemaks!

12.c klassi poisid süüdistavad 12.a klassi poisse haisuroimas! Nende ühiste kehalise kasvatuse tundide teemaks pole vist enam, kes kiiremini jookseb, vaid kes paremini lõhnab. Sukeldume sügavale minevikku ja vaatame tagasi, mis juhtus sel saatuslikul päeval, kui kahe klassi poisid koos garderoobis riideid vahetasid.

Poisid olid just lõpetanud raske füüsilise tunni kehalise ruumides. Poissmees Taniel ei talunud imelikku haisu ning suures naljatujus sõnas A-klassi poisivõsukestele: „FUHH, te haisete!“

See jutt oli kiire levima. Peagi koputas uudis A-kate klassijuhataja Kiseli ukse taga ja sealt edasi rändas ka C-klassi Ratassepa õuele. Sellest tõusis suur probleem. Kuulujutud levisid ja keegi ei teadnud, miks järsku on selline vaen kahe klassi vahele tekkinud.

Direktor tahtis olukorda parandada. Elektronkirjas õpetaja Kiselile püüdis härra Liblik delikaatselt seletada oma muret ning palus, et poisid pärast kehalist aktiivsust võimlemistundides korralikult kümbleksid.

Aga nüüd tekib küsimus – kuidas see kuulujutt tiivad valla sai? Kes teda lendama õpetas? Kahtluse all on kolm õpetajat: meie kehalise kasvatuse instruktorid Susi, Kuusksalu ja Priimägi.

Peale väikest detektiivitööd sain aru, et õpetaja Kuusksalu see ei olnud. Tema jaoks oli see kuulujutt hoopis uudis. Lisada oli tal veel, et omavahelisi jutte nad ei levita. *What happens in* kehkaruumides, *stays in* kehkaruumides. Seega langesid kahtluse alt välja meie kaks naissoost füüsilise arenguga tegelejat.

Tuli välja, et ka õpetaja Susi see ei olnud. Tal polnud selle teema kohta suurt midagi kommeteerida. Ta sõnas konkreetselt, et tema haisuprobleemile tähelepanu pööranud ei ole ja sellest kindlast intsidendist ei tea ta ka midagi. Sellele lisas ta, et gümnaasiumipoistest on vaid mõned üksikud, keda tema arvates selle probleemiga üldse õnnistatud on.

Saladuskatte all paljastas ta, et põhikool on see, kelle lõhnamolekulid on ebameeldivad. Susi küll reklaamib pärast tundi pesemist, kuid kuidas olukord sellega on, seda ta ei tea, sest äkkkontrolle tegemas ta ei käi. Ei, Susi ei olnud meie info levimise põhjuseks. Ei tulnudki välja, kuidas kuulujutt levima hakkas!

Kuid nüüd paljastan teile, mis tegelikult juhtus. Taniel, kes väidetavalt oli kõige selle algatajaks, ei pidanud otseselt silmas a-klassi poisse, kui ta selle süüdistuse tegi. Ta pidas haisu all silmas tervet alumist korrust, kus olevat *funky smell*. Suurest tahtmisest seda välja öelda, langesid A-klassi poisid tema nalja ohvriks.

Koolielu peab vahetevahel veidi vürtsitama ka ju!